

לדור עמם, ואוטו אדם הנז
חלקו של הקדוש ברוך הוא. זהו
שפטוב קחו מאתכם פרומה.
מאתכם הימה המשכה לקבל
עליכם אותה פרומה להיות חלק
לה.

ואם תאמר שלא בראשות האלים
עומד הדבר - בא וראה מה כתוב,
כל נידיב לבו יביאך את פרומת
ה. כל נידיב לבו ודאי. מי
שיתרץ להבו, ימשיך את השכינה
אליו. וזה שפטוב יביאה, אף על
גב שהיא בעליה למעלה, יביאה
מקום עליון למשך אותה לדור
עמו.

ובשתבא לשורות עמו, כמה
ברכות וכמה עשר תפיא עמה.
זהו שפטוב זהב וכסף ונחשת. לא
חסר לו כל עשר העולם. זה לשאר
בני העולם. אבל אטם קדושים
עליזנים - קחו מאתכם פרומה
לה. אמר רבי חייא, מי שהתחילה
להרים - הוא שירם.

פתח רבי אבא ואמר, (יונה ב) ויאמר
ה לדגנו. וכי באיזה מקום אמר
לו? אלא בשעה שברא הקדוש
ברוך הוא את העולם במעשה
בראשית, ביום החמיishi ברא את
דגי הים, ואנו צוה ואמր שחייה
מנון דג אחד לבלו את ינה,
ויהיה במעינו שלשה ימים
ושלשה לילות, ולאחר כך ישליךנו
בחוץ.

ולא זה לבדו, אלא כל מה שעשה
הקדוש ברוך הוא במעשה
בראשית - בכל התנה עמו. ביום
הראשון ברא שמים, התנה עם
שיעלו אותו אליהם השמיימה בתוך
סערה, וכן היה, שפטוב (מלכים ב-ב)
ויעל אליו בסערה נשימים.
באותו יום ברא את הארץ, והתנה
עמו שיחשיך לשמש במצרים

וירעיטה דלא, מתחבראן בחדא, ואיןון
משכין עליוו זיהרא דשכינתא לדירא
עמהן, וההוא בר נש איה חולקא דקידושא
בריך הוא, הדא הוא דכתיב קחו מאתכם
פרומה. מאתכם הואamescotaa, לאבל
עליכו היה פרומה, למני חולקא ליי.

ואי פימא דלאו בראשותיה דבר נש קיימא
מלה. תא חזי, מה כתיב כל נידיב לבו
יביאך את פרומת יי. כל נידיב לבו ודאי, מאן
דיתרעי לביה, ימשיך לה לשכינתא לגביה.
הדא הוא דכתיב יבאה, אף על גב דאייה
באסתלקותא לעילא, יביאך מאתר עלאה,
לאמשcka לדירא עמיה.

ובד תיתי לאשרה עמיה, כמה ברכאנ ובכמה
עתרא תיתי עמיה. הדא הוא דכתיב זהב
וכסף ונחשת. לא יחסר ליה כל עתרא
דעלמא. דא לשאר בני עלמא. אבלaton
קדישין עליזין, קחו מאתכם פרומה ליי.
אמר רבי חייא, מאן דשיoli לארכما, הוא ירים.
פתח רבי אבא ואמר, (יונה ב) ויאמר יי לדג
וגו, וכי באן אחר אמר ליה. אלא
בשעתא דברא קדשא בריך הוא עלמא
בעודא דבראשיט, ביזמא חמיישאה ברא נוגי
ימא. כדין פקיד ואמר, דיהא זמין חד נונא
לambil ליונה, והוא במעוי תלתא יומין ותלת
ליילון, ולכבר דירמי ליה לבר.

ולא דא בלחוודי, אלא כל מה שעבד קדשא
בריך הוא בעודא דבראשיט, בכלל
אתני עמיה. ביזמא קדמאתה ברא שמייא, אתני
עמהן דיסליק לאליה השמיימה בגו סערה,
ובן הוה, דכתיב, (מלכים ב-ב) ויעל אליה בפערה
הشمמים. בההוא יומא ברא נהורה, ואתני
עמיה דיחסיך לשמש במצרים תלתא יומין
ויהי חשב

שלשה ימים, שפטותם (שםות י) ויהי חישך אפלת בכל הארץ מקרים שלושת ימים.

בימים השני ברא את הרקיע, שיהינה מפעריד בין מים למים, בכתוב (בראשית א) ויאמר אליהם יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים, והתנה עפיהם מקודש ברוך הוא שהמים יהיו מפערדים לישראל בין טמאה וטהרה להטהר בהם, וכך היה.

בימים השלישי הוציא ארץ מתחזק חיים וכנס את המים, ועשה מהו זו קבוץ שהחפנסו למוקם אחד את הרים, והתנה עם הרים להעביר את ישראל בתוכו ביבשה ולהטיב את המקרים, וכך היה. שפטותם (שםות י) וישב הרים לפנות בקר לאיתנו. אל תקרי לאיתנו אלא ליתנו,老人家 שהתנה עמו הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. עוד התנה עם הארץ, שפתחה את פיה במקלחתו של קරח ותבלעו את קrhoח ואת כל עדתו, וכך היה, שפטותם (במדבר טז) ותפתח הארץ את פיה ותבלעו את קרתת. ביום הרביעי ברא שמש ולבנה, שפטותם יהי מארת בركיע השמים, והתנה עם המשם להיות עומדת בחציו השמים בימי יהושע, שפטותם (יהושע י) ויעמד המשם בחצי השמים. התנה עם הכוכבים לעשות קרב עם סיסרא, שפטותם (שופטים ח) הכוכבים ממשלותם נלחמו עם סיסרא.

בימים החמישי ברא את דגיהם ועופות השמים, התנה עם העופות שהעורבים יוננו את אלהו בזמן שעוצר את השמים, שפטותם (מלכים א-ב) ואות העורבים צויתו לצלבך שם. צויתי דока. והתנה עם דגיהם להזמין בג אחד שיבלו עת יונה ולזרק אותו החוצה.

בימים הששי ברא את האדם, והתנה עמו שטaza ממנה אישה צויתו

אפללה בכל הארץ מקרים שלשת ימים. ביוומא תנינא ברא רקיעה, דיה מפריש בין מיא למייא, כדכתייב (בראשית א) ויאמר אלהים יהי רקיעה בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ואתני עמהון קדשא בריך הוא, דמייא יהון מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה, לאתקאה בהו, וכך היה.

ביוומא תליתה אפיק ארעה מגו מיא, ואכניות למייא, ועבד מההוא בנישו דאתכניות לארח חד, ימא. ואתני בימא למעבר לישראל בגיה ביבשתא, ולמטבע למזראי, וכך היה, דכתייב, (שםות י) ויישב הרים לפנות בקר לאיתנו. אל תקרי לאיתנו, אלא לתנו, למה דאתני עמיה קדשא בריך הוא, בעובדא דבראשית.תו אתני בארעא, דתפתח ית פומחה במלחמותא דקרח, ותבלעו לערח ולכל בנישתייה, וכך היה, דכתייב, (במדבר טז) ותפתח הארץ את פיה ותבלעו אותם ואת קרח. ביום רביעאה, ברא שמשא וסירה, דכתייב ייה מארת ברכיע השמים, ואתני עם שמשא, ל מהוי קאים בפלגיו שמייא ביוומי דיהוועש, (דף קצ"ט ע"א) דכתייב, (יהושע י) ויעמד המשם בחצי השמים. אתני בככבייא ל מעבר קרבא בסיסרא, דכתייב, (שופטים ח) הכוכבים ממלוחותם נלחמו עם סיסרא.

ביוומא חמישאה ברא נוגי ימא, ועופי דשמייא, אתני בעופי למיין עורבים לאליהו, בזמנא דעתך לשמייא, דכתייב, (מלכים א-ב) ואות העורבים צויתו לככלך שם. צויתי דיקא. ואתני בנוגי ימא לאזדמנא נוגא חד, למלולו ליה לינוה, ולאשדאה ליה לבר.

ביוומא שתייתה ברא לאדם, ואתני עמיה, ביום הששי ברא את האדם, והתנה עם שטaza ממנה אישה צויתו